

3. ztrátou práv a povolení. Trest tento má místo proti osobám graduovaným a takovým, které zaměstnání nějaké neb úřad pod veřejným potvrzením zastávají, neb řemeslo neb živnost provozují. Má-li pak pro přestupek neb přečin na ztrátu živnosti býti nalezeno, nesmí obviněnému nikdy býti dovoleno během vyšetřování neb před vynesením rozsudku živnosti se vzdáti. Je-li živnost osobní, pomijí pro odsouzeného právo k samostatnému provozování úplně, je-li ale živnost radikovaná neb zcizitelná, pozbývá sice odsouzený práva k provozování, avšak v případě zcizení nemůže se nikdy cena tržová za propadlou prohlásiti (§ 243);

4. vězením (sr. tento čl.);

5. vyhostěním (sr. tento čl.) [sr. čl. Okolnosti polehčující a přitěžující a Tresty]

IV. Zánik přečinů a přestupků (sr. čl. Prominutí trestu, Promlčení [v pr. trestním] a Zločiny).

Předložení konečné a obrana konečná (v trestním řízení důchodkovém).

I. Předložení konečné má za účel přiměti na konci řádného výsledku obviněného ku přiznání tím, že vyšetřující úřad stručně a jasně shrne hlavní skutkové okolnosti svědčící o vině jeho a důkazy proti němu předvedené a předloží mu je. Avšak spolu má být konečným předložením poskytnuta obviněnému příležitost, aby mohl k obraně své uvéstí další ještě okolnosti a důkazy, než které dosud podal. I jest vidno, že není úmyslem zákona vehnati předložením konečným do úzkých, nebo dokonce vynutiti na něm přiznání; máť vyšetřující úřad s jedné strany předložením konečným obviněného naplniti přesvědčením, že dalším zapíráním zjištěných skutkových okolností nepodvrátí, s druhé strany že nemá býti ve své obraně obmezován. Proto má býti dle § 647 vyslýchaný upozorněn na to, že může žádati za lhůtu na rozmyšlenou, aby mohl odpověděti k otázce, co má ku další obraně své, jakož i k přednesení své konečné obrany. Proto připouští se předložení konečné i tehdy, přiznal-li se obviněný v řádném výsledku k důchodkovému přestupku, jenž jest předmětem vyšetřování.

Naproti tomu má se předložení konečné obmezovati na důsledky odvozené z prokázaných skutkových okolností a z důkazů dle §§ 755—775 trest. zák. důch. k usvědčení obviněného, a mimo případ § 708 č. 4 nemají se udávati tresty, jež mohou být uloženy, ani předváděti místa zákonná, jež tresty tyto určují (odst. X. dek. dv. kanc. vydaného dne 7. prosince 1843 42.474/4417 na základě nejv. rozh. ze dne 14. října 1843).

II. Obrana konečná má za účel poznovu shrnouti a ústně nebo ve zvláštním spise předvésti všecko to, čím obviněný dle svého mínění může obranu svoji provést; to děje se na konci vyšetřování, a když byl vyslýchanému předložen konečný výsledek vyšetřování. Žádá-li obviněný, může mu být povolena přiměřená lhůta, do které jest mu podati konečnou obranu; lhůta tato smí činiti při vyšetřování neobyčejně značných rozměrů nanejvýš 14 dní. Obviněný může obranu konečnou podati ústně nebo písemně, v onom případě se protokoluje, v druhém případě přiloží se písemná obrana ku protokolu jen jako příloha a jest tudíž částí trestních aktů důchodkových. Obviněný může si zřídití zástupce k sdělení obhájovacího spisu a žádati, aby se zástupcem sdělen byl opis onoho místa z protokolu, v němž uvedeno jest předložení konečné jemu ve smyslu

§ 647 dané. Vykazuje-li závěrečné vyjádření vyšetřování nové, pro rozhodnutí závažné okolnosti, dlužno je objasniti a ve vyšetřování pokračovati, dokud se předmět úplně nevyčerpá. Sluší-li tudíž následkem konečné obrany vyšetřování vésti dále, nemá na konci tohoto dalšího vyšetřování opěťovati se poznovu konečné předložení o celkovém výsledku celého vyšetřování, nýbrž předložiti se mají toliko předepsaným způsobem skutkové okolnosti a důkazy nově nadešedší (§ 648).

Předplatné.

Výrazem tímto rozumíme záplatu, která se napřed za celou předem určenou řadu dotud nesplněných stejnorodých plnění nebo dopuštění se zaručením jistých výhod zapravuje. Právní pojem »předplatného« ne-vyskytuje se sice v rak. obč. právu, přece však dochází nepochybného uznání v zásadě § 878 o. o. z, pokud se tam stanoví, že předmětem smlouvy může býti vše, co jest předmětem obchodu, co se může plnit, co není přímo nemožným a nedovoleným. Uvážíme-li ještě, že při rozhodování pochybných případů právních též k zásadám práva přirozeného (§ 7. o. o. z.) zřetel bráti se musí, uznáme zajisté, že pojem »předplatné« vzhledem ku obecné potřebě takovéto zásady právní, jakož i analogii zákona přijat býti musí.

Podle analogie zákona lze tedy právní platnost »předplatného« připustiti jen potud, pokud předmět smlouvy jest možným a dovoleným. V praktickém životě došlo »předplatné« vsutku také již náležitého výrazu v nejrozmanitějších oborech hospodářských. Shledáváme se s ním nejčastěji při literárních plodech, časopisech, knihách, uměleckých dílech, při vědeckých a v obor umění patřících veřejných podnicích, výstavách, divadlech, koncertech, při dopravních závozech, železnicích, tramwayích, parních, rovněž i při denních potřebách lidských (jídle, pití atd.).

Z právního stanoviska jest především dlužno uvážiti otázku, dá-li se právo z předplacení úplně nebo částečně na jiného převésti čili nic. Možný jest ovšem převod bezvýminečně, neobmezuje-li se smlouva předplatní výslovně na určitou osobu, anebo nevylučuje-li úplného nebo částečného převodu. Je-li z ustanovení smlouvy samé nebo z jiných vedlejších okolností patrna výslovně nebo mlčky projevená srovnalá vůle stran, že nabyté právo má býti nedělitelné, nebo že má jedině s osobou nabyvatele spojeno býti, tu může se každému třetímu, na koho právo převedeno bylo, neplatnost takovéto nové smlouvy namítnouti. Mohou tudíž předplatní listy (lístky, bloky), majiteli svědčících (listy au porteur) nebo beze všeho označení jsoucí, zpravidla beze vší pochyby děleny nebo převedeny býti; ano i při listech na jméno nabyvatele znějících (lístek au nom) nemusí již proto, že na jméno znějí, převod býti vyloučen, není-li převod jich výslovně zapovězen, jak tomu jest na př. při vstupenkách do divadla a koncertu. Při těchto píše se totiž jméno určité osoby hlavně jen za tím účelem, aby se učinilo za dost požadavku řádné kvitance na obnos, jenž z pravidla bývá dosti značný. Jinak se věc má při zpátečních lístcích (Contremarken), kteréž majitele jich legitimují k pokračování v začatém však dobrovolně přerušném vykonávání určitého práva (t. j. nároku na jisté původně smlouvené plnění neb opominutí). V případě tomto sluší za to míti, že další dělení a převádění práva z předplacení na osobu třetí jest bezvýminečně vyloučeno a to i tehdy, když převedení práva z předplacení nade vší pochybnost platné jest. Důvod tohoto pojmutí spočívá